VALTIOVARAINMINISTERIÖ

VM169:00/2017
VM/2394/03.01.00/2017

Lausunto
23.10.2018

Eduskunta
Valtiovarainvaliokunta
Verojaosto
00102 EDUSKUNTA

Hallituksen esitys eduskunnalle 150/2018

Eduskunnan valtiovarainvaliokunnan verojaosto on pyytänyt valtiovarainministeriön lausuntoa hallituksen esitystä koskevista verojaostolle jätetyistä kirjallisista lausunnoista. Kirjallisen lausunnon ovat verojaostolle jättäneet Finanssivalvonta, Finnwatch ry, Verohallinto, Elinkeinoelämän keskusliitto EK, Energiateollisuus ry, Fennovoima Oy, Finanssiala ry, Keskuskauppakamari, Kuntarahoitus Oyj, Pohjolan Voima Oyj, Pääomasijoittajat ry, Rakennusteollisuus RT ry, RAKLI ry, Senaattikiinteistöt, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry, Suomen Kiinteistöliitto ry, Suomen Kuntaliitto ry, Suomen Yrittäjät ry, Teollisuuden Voima Oyj, Valtion taloudellinen tutkimuskeskus VATT, Veronmaksajain Keskusliitto ry, emeritusprofessori Heikki Niskakangas, professori Juha Lindgren, professori Seppo Penttilä ja apulaisprofessori Tomi Viitala.

Lausunnot on toimitettu valtiovarainministeriölle. Valtiovarainministeriö esittää eduskunnalle lausuntonaan kirjallisissa lausunnoissa esille tuoduista seikoista seuraavaa:

Korkovähennysrajoituksen eurorajat ja prosenttiraja

Osassa lausuntoja on esitetty, että kaikille nettokorkomenoille tulee asettaa yksi vähennyskelpoisuuden euroraja, jonka tulee olla 3 miljoonaa euroa. Lisäksi prosenttiperusteista määrää on esitetty kevennettäväksi 30 prosenttiin. On myös esitetty, että rajoituksen laskentaperusteena tulisi EBITD:n sijaan käyttää EBITDA:an perustuvaa lukua.

Osassa lausuntoja on sen sijaan esitetty, että konserniyhteydessä oleville osapuolille maksettujen nettokorkomenojen rajaa tulisi tiukentaa esimerkiksi 100 000 euroon ja muille kuin konserniyhteysosapuolille maksettujen nettokorkomenojen rajaa tulisi tiukentaa esimerkiksi miljoonaan euroon. Lisäksi prosenttiperusteista määrää on esitetty kiristettäväksi 10 prosenttiin.

Yhdessä lausunnossa on myös esitetty, että ulkopuolisilta ja konserniyhteysosapuolilta otettujen lainojen erotteluun tulee soveltaa direktiiviin sisältyvää etuyhteyden määritelmää, mikä kiristäisi ehdotettua sääntelyä.

Valtiovarainministeriön lausunto

Esityksessä on ehdotettu erilaisten euromääräisten rajojen soveltamista konsernin sisäisiin ja ulkoisiin korkomenoihin. Näin menetellen voidaan säilyttää toimivaksi havaittu nykyisen lain sääntely ja lisäksi soveltaa kevyempää sääntelyä tilanteissa, joihin ei vastaavalla tavalla liity aggressiivisen verosuunnittelun riskiä.

Esityksessä on ehdotettu nykyiseen korkovähennysrajoitukseen sisältyvien euromääräisen ja prosenttiperusteisen rajan säilyttämistä. Rajojen tarkoituksena on korkovähennysrajoituksen kohdistaminen euromääräisesti merkittävimpiin tapauksiin ja näin myös säännökseen liittyvän hallinnollisen taakan rajaaminen. Esityksessä on myös ehdotettu nykyiseen korkovähennysrajoitukseen sisältyvän konserniyritysten välisten ja ulkopuolisille suoritettujen korkomenojen määrittelyn säilyttämistä. Sääntelyssä on näin pyritty toteuttamaan sekä aggressiivisen verosuunnittelun estämisen että yritystoiminnan edellytysten turvaamisen tavoitteita.

Nykyisen korkovähennysrajoituksen vaikutuksia arvioitaessa on todettu, että vuonna 2016

- yhteisöjä, joille muodostui nettokorkomenoja, oli noin 102 100 ja näistä noin 700 yhteisöllä määrä oli suurempi kuin 500 000 ja 200 yhteisöllä suurempi kuin kolme miljoonaa euroa;
- kaikista nettokorkomenoista noin 81 prosenttia muodostui yhteisöissä, joiden nettokorkomenojen määrä oli suurempi kuin 500 000 euroa ja 65 prosenttia yhteisöissä, joiden nettokorkomenojen määrä oli suurempi kuin kolme miljoonaa euroa; ja
- yhteisöjen yhteenlasketuista nettokorkomenoista noin 58 prosenttia muodostui yhteisöissä, joissa nettokorkomenojen määrä suhteutettuna elinkeinotoiminnan oikaistuun tulokseen (EBITD) oli yli 25 prosenttia.

Vaikutustenarvioinnin perusteella esitettyjä rajoja on pidetty tarkoituksenmukaisina ja esityksen tavoitteita vastaavina.

Myös prosenttiperusteisen rajan laskentapohja on esitetty säilytettäväksi nykyisellään. Nykyistä EBITD –perusteista laskentapohjaa on pidetty perusteltuna sen vuoksi, ettei rajoitussäännöstä sovellettaessa syntyisi tulkintakysymystä siitä, mitä rahoitusomaisuuden menetyksillä ja arvon muutoksilla tarkoitetaan. Esityksen valmistelussa ei ole tullut esiin seikkoja, joiden nojalla nykyisen säännöksen muuttaminen tältä osin edesauttaisi merkittävästi sääntelyn tavoitteiden saavuttamista tai säännöksen soveltamista.

Edellä kerrottuun viitaten valtiovarainministeriö katsoo, ettei esitystä ole perusteltua muuttaa lausunnoissa tarkoitetulla tavalla.

Itsenäiset yritykset

Yhdessä lausunnossa on esitetty, ettei niin sanottuja itsenäisiä yrityksiä tule rajata korkovähennysrajoituksen ulkopuolelle. Lausunnossa on viitattu tältä osin yksityishenkilöiden vakuutuskuorien avulla harjoittamaan aggressiiviseen verosuunnitteluun. Lausunnon mukaan yksityishenkilön vakuutuskuoreen siirtämistä rahoista henkilön yhtiölle lainatut varat ovat jääneet nykyisen korkovähennysrajoituksen ulkopuolelle ulkoisina lainoina. Järjestelystä johtuen yritys on maksanut korkomenoja, jotka ovat jääneet verottamatta vakuutuskuoressa minkä lisäksi järjestelyn johdosta on kokonaisuudessaan vapauduttu laajasti verotuksesta.

Valtiovarainministeriön lausunto

Esityksessä on ehdotettu itsenäisiä yrityksiä koskevaa poikkeusta, koska korkovähennysrajoitussääntelyn kohteena olevan suuriin korkomenoihin perustuvan verosuunnittelun riskin on katsottu olevan tällaisissa yrityksissä vähäisempi kuin esimerkiksi konsernitilanteissa. Tavoitteena on myös sääntelyyn liittyvän hallinnollisen taakan keventäminen.

Korkovähennysrajoitussäännös on luonteeltaan yleinen säännös, jota sovelletaan muodollisten soveltamiskriteerien perusteella. Veronkiertotilanteiseen voidaan korkovähennysrajoitussäännöksen estämättä soveltaa myös yleistä veronkiertosäännöstä. Verosuunnittelun vaikutuksia ehkäisevää sääntelykokonaisuutta ajatellen ei ole tarkoituksenmukaista, että korkovähennysrajoituksen kaltaisella yleisellä säännöksellä ensisijaisesti puututtaisiin yksityishenkilöiden harjoittamaan verosuunnitteluun. Korkovähennysrajoituksen kohteena on erityisesti kansainvälisten konsernien rahoitusjärjestelyihin liittyvä verosuunnittelu. Edellä kerrottuun viitaten valtiovarainministeriö katsoo, ettei esitystä ole perusteltua muuttaa lausunnossa tarkoitetulla tavalla.

Tasevapautussäännös

Tasevapautusta koskevaa säännöstä on lausunnoissa pidetty tarpeellisena muun muassa siitä syystä, että korkovähennysrajoituksen soveltamisala laajenee ja tästä johtuvia vaikutuksia on vaikea kattavasti arvioida etukäteen. Osassa lausuntoja on kuitenkin katsottu, että tasevapautusta koskeva säännös tulisi poistaa laista, koska se heikentää korkovähennysrajoituksen tehokkuutta. On myös esitetty, että säännöstä tulisi soveltaa vain silloin, kun konsernin lainat eivät ole peräisin etuyhteyssuhteista.

Osassa lausuntoja on esitetty, että tasevertailua koskevassa säännöksessä edellytettäisiin ehdotetun konsernitaseen muuntamisen sijaan verovelvollisen erillistilinpäätöksen taseen muuntamista. Tällöin verovelvollisen tase muunnettaisiin sellaiseksi kuin se olisi, jos se olisi laadittu käyttäen samaa säännöstöä kuin on käytetty vahvistettua konsernitasetta laadittaessa. Käytännössä tämä tarkoittaisi usein verovelvollisen vahvistetun taseen muuntamista sellaiseksi kuin se olisi, jos se olisi laadittu käyttäen IFRS-standardeja.

Finanssivalvonnan antaman asiantuntijalausunnon mukaan erillisyhtiöiden tilinpäätökset laaditaan konserneissa usein IFRS-standardien mukaisesti muun muassa osavuosikatsausten laatimiseen liittyvistä syistä. Vuosittaiset viralliset erillistilinpäätökset laaditaan oikaisemalla näitä IFRS-tilinpäätöksiä. Osassa konserneja erillistilinpäätökset laaditaan kuitenkin kansallisten vaatimusten mukaisesti, ja näihin tehdään IFRS-standardien mukaiset oikaisut ennen yhdistelyä IFRS-konsernitilinpäätökseen. Molemmissa tapauksissa menettelyt vaihtelevat konsernikohtaisesti sen osalta, miten tietyt IFRS-standardien vaatimukset kuten liikearvojen arvonalentumistestit tai eläkevastuulaskelmat toteutetaan.

Valtiovarainministeriön lausunto

Esityksessä on ehdotettu nykyisen tasevertailua koskevan säännöksen säilyttämistä korkovähennysrajoituksen soveltamisalan laajenemisesta johtuvien yllättävien ja negatiivisten vaikutusten ehkäisemiseksi. Korkovähennysrajoitus laajenee ehdotetulla sääntelyllä kattamaan ulkopuolisille tahoille suoritetut korkomenot. Lisäksi rajoitus laajenee kattamaan esimerkiksi kiinteistöalan toiminnan sekä sisäisille että ulkopuolisille tahoille suoritettujen korkomenojen

osalta. Esitystä valmisteltaessa on havaittu, ettei sääntelyn vaikutuksia ole mahdollista aukottomasti arvioida etukäteen. Edellä olevan perusteella valtiovarainministeriö katsoo, että tasevertailua koskevan säännöksen säilyttäminen nykyisessä muodossaan on tässä tilanteessa perusteltua.

Siltä osin kuin lausunnoissa on esitetty konsernitaseen muuntamisen sijaan verovelvollisen erillistilinpäätöksen taseen muuntamista, valtiovarainministeriö kiinnittää huomiota seuraaviin seikkoihin. Direktiiviin ei sisälly määräystä siitä, millaisesta menettelystä jäsenvaltioissa tulee säätää, jotta direktiiviin sisältyvä edellytys "käyttäen samaa menetelmää" täyttyy. Edellä mainitusta Finanssivalvonnan asiantuntijalausunnosta käy ilmi, että erillisyhtiön tilinpäätöksiä voidaan konsernista riippuen laatia suoraan kansainvälisten tilinpäätösstandardien perusteella ja muuntaa virallista tilinpäätöstä varten kansallisen kirjanpitosääntelyn mukaisiksi tai päinvastoin. Tiettyjen IFRS-standardien vaatimusten täyttämiseksi noudatetaan menettelyjä, jotka vaihtelevat molemmissa tilanteissa konsernikohtaisesti. Lausunnon mukaan muunnettua erillistilinpäätöstä voitaisiin käyttää tasevertailun perusteena, jos tällöin otetaan huomioon menettelyt, jotka vaativat allokointia tai kohdistamista erillistilinpäätöksiin. Lausunnon mukaan hallinnollinen vaiva virallisen erillistilinpäätöksen muuntamisessa olisi tästä huolimatta alhaisempi verrattuna konsernitilinpäätöksen muuntamiseen. Lausunnon perusteella on pääteltävissä, että esityksessä ehdotettu säännös ei ole erillisyhtiön tilinpäätöksen muuntamisen sallivaa säännöstä parempi sitä ajatellen, että taseiden muuntamiseen liittyvä verovelvollisen harkintavalta olisi mahdollisimman vähäinen ja säännöksen soveltaminen eri tilanteissa mahdollisimman yhdenmukaista. Viimeksi mainitut seikat ovat muuntamista koskevassa säännöksessä tärkeitä taustaperiaatteita tasevertailusäännöksen poikkeusluonteen vuoksi.

Edellä olevan perusteella ja hallinnollisen taakkaan liittyvät näkökohdat huomioon ottaen valtiovarainministeriö pitää mahdollisena esityksessä ehdotetun säännöksen muuttamista. Säännöstä olisi mahdollista muuttaa siten, että tasevertailua koskevan säännöksen soveltamisen edellytyksenä olisi verovelvollisen taseen muuntaminen sellaiseksi kuin se olisi, jos se olisi laadittu käyttäen samaa säännöstöä kuin on käytetty vahvistettua konsernitasetta laadittaessa.

Vanhoja lainoja koskeva siirtymäsäännös

Lausunnoissa on esitetty, että niin sanottua vanhoja lainoja koskevaa siirtymäsäännöstä tulisi soveltaa, jos lainasopimus on solmittu tai lainasta on sitovasti sovittu viimeistään 17.6.2016. Tämä on nähty tarpeelliseksi, jotta siirtymäsäännös kattaisi koko lainan määrän myös pitkäkestoisissa hankkeissa, joissa lainasopimuksen mukaista lainamäärää ei nosteta kerralla, vaan useammassa erässä.

Lisäksi on ehdotettu siirtymäsäännöksen ulottamista koskemaan korkomenoja, jotka maksetaan ennen 17.6.2016 otetulle lainalle, jos laina tai velallinen ei ole ollut korkovähennysrajoitussäännösten vaikutuksen piirissä ennen lain voimaantuloa. Tällä viitataan erityisesti siihen, että korkovähennysrajoitusta sovelletaan jatkossa myös kiinteistöalalla.

Valtiovarainministeriön lausunto

Esityksessä on ehdotettu direktiiviin perustuen, että siirtymäsäännöstä sovellettaisiin, kun laina on otettu viimeistään 17.6.2016. Direktiiviin ei sisälly tarkempaa määritelmää siitä, mitä lainan ottamisella tarkoitetaan. Lainan ottaminen on itsessään varsin avoin termi, minkä vuoksi esityksessä on pidetty tarpeellisena lausua, että lainan ottamisella tarkoitetaan lainan nostamista. Siir-

tymäsäännöksen on tarkoitettu soveltuvan lainoihin, joista on sitovasti sovittu ja jotka olisi voitu nostaa viimeistään mainittuna ajankohtana.

Edellä kerrottuun viitaten valtiovarainministeriö pitää mahdollisena, että esityksessä ehdotetun sääntelyn tarkentamista tältä osin. Säännöksen poikkeusluonne huomioon ottaen mahdolliset muutokset olisi perusteltua toteuttaa tavalla, joka selventää säännöstä ja edistää sen yhdenmukaista ja tavoitteiden mukaista soveltamista.

Siltä osin kuin lausunnoissa on esitetty, että vanhojen lainojen siirtymäsäännös laajennettaisiin kattamaan myös konserniyhteysosapuolille suoritettuja korkomenoja, kun nämä kuuluvat muun tulon lähteeseen ja maatalouden tulolähteeseen, valtiovarainministeriö kiinnittää huomiota seuraaviin seikkoihin. Siirtymäsäännöksen laajentaminen lausunnoissa esitetyllä tavalla olisi sinänsä mahdollista, koska siirtymäsäännös koskisi tällöinkin vain korkomenoja, jotka eivät aiemmin ole olleet korkovähennysrajoituksen piirissä. Laajentaminen tarkoittaisi sitä, että elinkeinotulon lähteessä siirtymäsäännöstä sovellettaisiin vain muille kuin konserniyhteysosapuolille suoritettuihin nettokorkomenoihin, mutta muun tulon lähteessä ja maatalouden tulolähteissä sitä sovellettaisiin sekä konserniyhteysosapuolille että muille suoritettuihin nettokorkomenoihin. Korkovähennysrajoituksen soveltaminen yhtäaikaisesti useammassa tulolähteessä edellyttää ilman siirtymäsäännöksen laajentamistakin monimutkaista laskentaa, kun vähennyskelvottomat korkomenot kohdistetaan eri tulolähteisiin. Tämän vuoksi olisi perusteltua, että korkovähennysrajoitusta koskeva sääntely olisi kaikissa tulolähteissä saman sisältöinen kaikilta osin. Jatkossa tulolähteiden merkityksen korkovähennysrajoituksen soveltamisessa arvioidaan joka tapauksessa vähenevän, jos vireillä oleva tulolähteitä koskeva lainsäädäntöhanke johtaa lainmuutoksiin. Edellä kerrottuun viitaten valtiovarainministeriö katsoo, ettei esitystä ole perusteltua muuttaa tältä osin lausunnoissa tarkoitetulla tavalla.

Infrastruktuurihankkeiden poikkeus

Lausunnoissa on esitetty, että infrastruktuurihankkeita koskevan poikkeuksen jatkovalmistelu tulee tehdä kiireellisenä. Lausunnoissa on tuotu esiin, että poikkeuksen tulisi kattaa laajasti julkisen tahon ylläpitämään palveluverkostoon liittyvä omaisuus, kuten koulu- ja sote-kiinteistöt, kaikki sosiaalinen asuntotuotanto, kunnallistekniikka ja -verkostot. Lisäksi on tuotu esiin, että jatkovalmistelun tulee koskea myös energia-alan yritysten infrastruktuurihankkeita, jotta alan investoinnit ja siten myös suomalaisen teollisuuden kilpailukyky ei heikenny. Niin sanottujen Mankala-yhtiöiden toimintaedellytysten turvaaminen tulee lausuntojen mukana ottaa huomioon tässä valmistelussa.

Teollisuuden Voima Oyj:n lausunnossa on esitetty, että lakiin lisättäisiin säännös, jonka mukaan infrastruktuurihankkeita koskevaa poikkeusta sovellettaisiin myös ydinlaitosten uudisrakentamisen ja perusparantamisen hankkeisiin, kun laitosten käyttäminen edellyttää ydinenergialain (990/1987) mukaista yhteiskunnan kokonaisetuun perustuvaa valtioneuvoston myöntämää lupaa. Toissijaisesti lausunnossa on esitetty siirtymäsäännöstä, jolla ennen 17.6.2016 käynnistetyt ydinlaitoshankkeet, joita koskee ydinenergialain 11 §:ssä tarkoitettu periaatepäätös, sisällytetään infrastruktuuripoikkeuksen piiriin.

Valtiovarainministeriön lausunto

Esityksen valmistelun yhteydessä on todettu, että infrastruktuurihankkeita koskevan poikkeuksen soveltamisalan mahdollinen laajentaminen olisi toteutettava erillisenä valmisteluna johtuen asian laajuudesta ja valtiontuen tulkintaan liittyvistä haasteista. EU:n valtiontukea koskevasta sääntelystä johtuen valtiovarainministeriö ei pidä mahdollisena, että esitystä muutettaisiin lisäämällä siihen lausunnoissa ehdotettuja säännöksiä tutkimatta asiaa valtiontuen kannalta.

Jaksotus

Osassa lausuntoja on esitetty vähennyskelvottoman korkomenon jaksottamista koskevan lykkäysmahdollisuuden rajaamista enintään kahteen, kolmeen tai viiteen vuoteen. Ehdotusta on perusteltu sillä, että edellä mainittuja vähennyskelpoisen korkomenon rajoja on pidetty korkeina.

Valtiovarainministeriön lausunto

Korkovähennysrajoitusta koskevan säännöksen tarkoituksena on vuosittain vähennettävän nettokorkomenon määrän rajaaminen, ei sen sijaan korkomenon säätäminen kokonaan vähennyskelvottomaksi. Nykyinen vähennyskelvottoman nettokorkomenon jaksotusta koskeva säännös, jota esityksessä ei ehdoteta muutettavaksi, on olennainen elementti sääntelyssä eikä laajenna korkomenon vähennysoikeutta. Edellä kerrottuun viitaten valtiovarainministeriö katsoo, ettei esitystä ole perusteltua muuttaa lausunnoissa tarkoitetulla tavalla.

Termit ja määritelmät

Osassa lausuntoja on esitetty, että epäselvä back-to-back-lainoja koskeva säännös vaikeuttaa tiettyjen konsernin sisäisten saatavien panttaamista velkojen vakuudeksi. Säännöstä on toivottu selkeytettäväksi tai kumottavaksi.

Valtiovarainministeriön lausunto

Esityksessä on ehdotettu back-to-back –lainoja koskevan nykyisen kansallisen säännöksen säilyttämistä. Säännöksen tarkoituksena on ehkäistä konsernin sisäisiä korkomenoja koskevan vähennysrajoituksen kiertämistä kolmannen osapuolen kautta järjestettävän lainoituksen kautta. Etuyhteysosapuolen antama saatava voi säännöksen mukaan muuttaa kolmannelta osapuolelta otetun lainan etuyhteysvelaksi. Vakuusjärjestely on mainittu säännöksessä erikseen, jotta varmistettaisiin myös vakuusjärjestelyjen kuuluminen sääntelyyn. Säännöstä sovellettaessa tulkinnanvaraista on ollut se, millaisessa tilanteessa velan vakuutena oleva saatava voi johtaa lainan tulkitsemiseen etuyhteysosapuolelta otetuksi lainaksi. Säännökseen ei ole sisällytetty soveltamisalaa tarkentavia määräyksiä esimerkiksi siltä osin, että saatavavakuudella tulisi olla yhteys kyseiseen velkaan.

Säännös olisi valtiovarainministeriön käsityksen mukaan edelleen tarpeen säilyttää korkovähennysrajoitukseen sisältyvänä erityisenä väärinkäytön vastaisena säännöksenä. Korkomenojen jaottelulla konsernin sisäisiin ja ulkopuolisille suoritettuihin korkoihin on jatkossakin merkitystä johtuen ulkoisia korkoja koskevasta kevyemmästä euromääräisestä rajasta. Säännöksen tarkoituksen ja tavoitteen toteutumisen kannalta säännöksen soveltamisala olisi valtiovarainministeriön käsityksen mukaan tarkoituksenmukaista säilyttää yleisenä ilman, että säännöksessä esimerkiksi nimetään sen soveltamisalaan kuuluvia

järjestelyjä. Hallituksen esityksessä esitetyn arvion mukaisesti säännöksen merkityksen arvioidaan olevan jatkossa pienempi sen johdosta, että korkovähennysrajoitus laajenee kattamaan myös ulkopuolisille suoritetut korkomenot. Edellä kerrottuun viitaten valtiovarainministeriö ei pidä mahdollisena muuttaa säännöstä lausunnoissa tarkoitetulla tavalla.

Rajat ylittävässä etuyhteystilanteessa suoritetun korkomenon vähentämistä sekä holdingyhtiöitä koskevat erityiset säännökset

Yhdessä lausunnossa on esitetty, että konsernin sisäisiä korkomenoja ei tulisi voida vähentää, jos etuyhteystilanteessa toisessa maassa tosiasiallisesti suoritettu vero on keskimäärin alle 3/4 Suomen tasosta. Lisäksi on esitetty, että holdingyhtiöille maksettavien korkojen vähennyskelpoisuutta tulisi rajata erityisillä ehdoilla.

Valtiovarainministeriön lausunto

Korkovähennysrajoitus on yleinen säännös, joka soveltuu kaikissa tilanteissa. Säännöksen tarkoituksena on vuosittain vähennettävän nettokorkomenon määrän rajaaminen, ei sen sijaan korkomenon säätäminen kokonaan vähennyskelvottomaksi.

Erityisen holdingrakenteissa sovellettavan korkovähennysrajoituksen säätämistä on harkittu samassa hallituksen esityksessä, jossa on ehdotettu nykyisen säännöksen säätämistä. Mainitussa esityksessä on katsottu, että tällaiseen erityissäännökseen saattaisi liittyä ongelmia. Sääntelyä olisi todennäköisesti sovellettava sekä kotimaisten että ulkomaalaisten omistajien holdingrakenteisiin samalla tavalla, jotta sääntely olisi eurooppaoikeuden ja ETA-sopimuksen määräysten mukainen. Esityksessä on myös pidetty mahdollisena, että säännös voisi vaikeuttaa Suomen kansainvälistä kilpailuasemaa. Nykyistä korkovähennysrajoitusta voidaan soveltaa myös holdingrakenteissa ja esityksessä ehdotetut laajennukset koskevat myös näitä tilanteita. Edellä kerrottuun viitaten valtiovarainministeriö katsoo, ettei esitykseen ole tarkoituksenmukaista lisätä lausunnossa ehdotettuja erityisiä säännöksiä.

Ehdotetun sääntelyn vaikutus kilpailuun

Osassa lausuntoja on tuotu esiin, että esitetty sääntely on kireämpi kuin direktiiviin minimitaso edellyttäisi. Lausuntoihin sisältyy myös keskustelua siitä, miten ehdotettu sääntely vaikuttaa Suomeen sijoittautuneen liiketoiminnan kilpailukykyyn kansainvälisesti. Toisaalta osassa lausuntoja ehdotettua sääntelyä on pidetty kautta linjan liian kireänä.

Valtiovarainministeriön lausunto

Esityksessä ehdotettu korkovähennysrajoituksen sääntelykokonaisuus on tiukempi kuin direktiivin mukainen sääntely kaikkine optioineen mahdollistaisi. Esityksessä on pyritty löytämään tasapaino korkovähennysrajoitukseen liittyvien veronkiertämisen ehkäisemistä koskevien tarpeiden ja toisaalta yritystoiminnan edellytysten säilyttämiseen liittyvien tarpeiden välillä.

Veron kiertämisen estämistä koskevan direktiivin sekä sen taustalla olevan BEPS-hankkeen toimenpiteiden kokonaisuuden erilaiset toteutukset EU:n jäsenvaltioissa ja myös globaalisti vaikuttuvat valtioiden asemaan ja kilpailukykyyn. Osana tätä kokonaisuutta vaikutusta on myös muilla jo toteutetuilla sekä ehdotetuilla ja valmisteilla olevilla verotusta koskevilla toimenpiteillä. Esitystä

annettaessa arviota korkovähennysrajoituksen vaikutuksesta yksittäisenä toimena tässä kokonaisuudessa ei ole ollut mahdollista toteuttaa. Edellä kerrottuun viitaten valtiovarainministeriö katsoo, ettei esitettyä sääntelyä ole perusteltua kilpailunäkökohtien perusteella keventää.

Osastopäällikkö Terhi Järvikare

Erityisasiantuntija Anu Rajamäki